

Ἡ προνόμφη καὶ κατόπιν νύμφη τοῦ ἐντόμου Ὑπόδερμα τοῦ βοῦς (*Hypoderma bovis*), τῆς οἰκογ. τῶν Οἰστριδῶν (*Oestridae*), ὡς δημιουργοῦσα εἰς τὰς ράχεις τῶν ἀσθενικῶν αἰγῶν καὶ βοῶν, ὅπου παρασιτεῖ, μικρὰ ἐξογκώματα, ἐνθ' ἂν.: *Γιόμ'σαν τὰ γίδια ὅλον γκοῦμπρ'* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *Ἐβγα-λα ἓνα γκοῦμπρου ἀπὸ τὸ κατσίξ'* αὐτόθ. *Αὐτὸ τοῦ τουμάρ' εἶνι γιμάτου γκούβρους αὐτόθ.* Συνών. *β ο ὕ γ κ ρ ι, γ ι ο-θ ἄ ρ ι, γ ι ὁ θ ι, γ ι ὁ θ ο ς, ὅ γ κ ρ ο ς.*

γκουβρόσκυλλος ὁ, ἐνιαχ. γκουβρόσκυλλους Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ ο ὕ β ρ ο ς*, τὸ ὅπ. βλ., καὶ τοῦ οὐσ. *σ κ ὕ λ λ ο ς.*

Κύων ὑπόυλως προσποιούμενος τὸν ἀπαθῆ κατὰ τὴν προσέγγισιν ξένου ἐνθ' ἂν.

γκουβρώνω ἐνιαχ. γκουβρώνου Μακεδ. (Βελβ. Βόιον Κοζ. Σισάν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ κ ο ὕ β ρ ο ς*, τὸ ὅπ. βλ.

Γ κ ο υ β ρ ῶ ζ ῶ, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἂν.: *Γκουβρών' σὰν τοῦ γ'ρουν'* Σισάν.

γκουγκουλέκα ἡ, Θράκ. (Σκεπαστ.)

Ἐκ τῶν Βουλγαρ. *k y c a* = γάντζος, ἀρπάγη, τσιγκέλι, καὶ τοῦ *l e c á* = βέργα.

Ἡ ποιμεν. ράβδος, ἡ *γ κ λ ῖ τ σ α.*

γκουγκουλιάνα ἡ, ἐνιαχ. γκουγκουλιάνα Μακεδ. (Ριζώμ.) *γουργουλιάνα* Θεσσ. (Ἀνατ.) *γουργουλιάνα* Πελοπ. (Γαργαλ. Κόκκιν. Λογγ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Παππούλ. Ποταμ. κ.ά.) — *Λεξ. Αἰν. γουργαλιάνα* Γ. Δροσίν. Συλλ. Φυσικ. Ἱστορ., 32.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u g u l i á n ā* = μύκης.

Εἶδος ἐδωδίου μύκητος ἐνθ' ἂν. Συνών. *κ ο υ κ ο υ λ ῖ ἔ-τ α.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκουγκουλιάνα* Μακεδ. (Κατάκκλ.)

γκουγκουρέτσι τό, ἐνιαχ. γκουγκουρέτσ' Μακεδ. (Βροντ.) *γκουγκουρότσ'* Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u g u r e č i* = καρπὸς πλατάνου.

1) Καρπὸς πλατάνου ἢ πεύκου Μακεδ. (Βροντ.) 2) Καρπὸς ἱξοῦ Μακεδ. (Δεσκάτ.)

γκουγκούτσα ἡ, Ἡπ. (Μαργαρ. Λάκκα Σούλ. Ἀγία Κυριακ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) γκουγκούτα Κωνπλ. γκουγκούφτα Μακεδ. (Δοξᾶτ. Σέρρ.) γκουγκούχτα Μακεδ. (Ἀδριαν.) γκουγκούχτα Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Σκόπ.) γκουγκούσσα Μακεδ. (Βόιον) γκουγκούτ'κα Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τῶν τριῶν τῆς αὐτῆς προελεύσεως βαλκανικῶν λέξεων, ἥτοι τῆς Ἀλβαν. *g u g u r e* = φάσσα, τῆς Ρουμαν. *g u g u s k a* = φάσσα καὶ τρυγῶν καὶ τῆς Βουλγαρ. *g u g u t k a* = τρυγῶν, δεκοχτούρα, κατ' ἀλληλεπίδρασιν τύπων καὶ σημασιῶν. Ὁ τύπ. *γ κ ο υ ρ γ κ ο ὕ χ τ α* δι' ἀνάπτυξιν ρ, διὰ τὸ ὅπ. βλ. Φ. Κουκουλέ, Ἀθηνᾶ 29 (1917), 83 κέξ.

1) Τὸ πτηνὸν Περιστερὰ ἢ πέλεια ἢ λευκάχη (Columba palumbus) τῆς οἰκογ. τῶν Περιστεριδῶν (*Columbidae*) Ἡπ. (Μαργαρ. Λάκκα Σούλ. Ἀγία Κυριακ.) Μακεδ. (Ἀδριαν. Βόιον). 2) Τὸ πτηνὸν Περιστερὰ ἢ αἰγυπτιακὴ (*Columba palaestinae*) τῆς οἰκογ. τῶν Περιστεριδῶν (*Colu-*

mbidae) Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Σκόπ.) Κωνπλ. Μακεδ. (Δοξᾶτ. Θεσσαλον. Καστορ. Σέρρ.) Συνών. *δ ε κ ο-χ τ ο ὕ ρ α*. 3) Τὸ πτηνὸν Τρυγῶν ἢ κοινὴ (*Streptopelia turtur*) τῆς οἰκογ. τῶν Περιστεριδῶν (*Columbidae*) Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)

γκουγκουχτούρα ἡ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γουγκουχτού-ρα* Θράκ. (Σκόπ.) γκουγκουφτούρα Μακεδ. (Σέρρ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. *γ κ ο υ γ κ ο ὕ τ σ α* καὶ *δ ε-κ α ο χ τ ο ὕ ρ α*

Γ κ ο υ γ κ ο ὕ τ σ α 2, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἂν.: *Εἶρι στονλι-σμέν'* σὰ γκουγκουφτούρα Σέρρ. || Αἰνιγμ.

Γκουγκουχτούρα φουρτουμέν' | βοῖσκει τρυπα καὶ σιβαίῃ (τὸ κοχλιάριον εἰς τὸ στόμα) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Συνών. *δ ε κ ο χ τ ο ὕ ρ α.*

γκουζγκουγιάννος ὁ, Ἡπ. γκουζγκουγιάννος Ἡπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Κουκούλ.) *γουζγκουγιάννος* Ἡπ. (Ἰωάνν.) γκουζγκουγιάννος Ἡπ.

Ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ρ. *γ κ ο υ ζ γ κ ο υ ν ε ὕ ω* καὶ τοῦ ὄν. *Ἰ ω ἄ ν ν η ς - Γ ῖ ἄ ν ν η ς - Γ ῖ ἄ ν ν ο ς*. Πβ. *κ α λ ο-γ ῖ ἄ ν ν ο ς, κ α κ ο γ ῖ ἄ ν ν ο ς, φ τ ω χ ο γ ῖ ἄ ν ν ο ς* κ.ά.

Τὸ ἐντομον *σ κ α ρ α β α ῖ ο ς*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἂν.

γκουζγκουνάκι τό, ἐνιαχ. γουσκουνάκι Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *γ κ ο υ ζ γ κ ο ὕ ν ι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-ά κ ι.*

Χοιρίδιον.

γκουζγκουνᾶς ὁ, ἐνιαχ. γκουζγκουνᾶς Θάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ο υ ζ γ κ ο υ ν ε ὕ ω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γ κ ο υ ζ γ κ ο υ λ ε ὕ ω.*

Φασαρία: Μιγάλους γκουζγκουνᾶς εἶσι. Πουλὸ γκουζγκουνᾶ κάθ' αὐτός.

γκουζγκουνεύω Μακεδ. (Λιτόχ. Νάουσ.) γκουγκουνεύου Θεσσ. (Βαθύρρ.) Μακεδ. (Γρεβεν. Καταφύγ. Νιγρίτ.) γκουζγκουλεύου Ἡπ. (Ζαγόρ.) γκουζγκουτεύω Μακεδ. (Βόιον) γκουζγκουτεύου Μακεδ. (Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ *γ κ ο υ ζ γ κ ο ὕ ν η ς*, τὸ ὅπ. βλ. Ὁ τύπ. *γ κ ο υ ζ-γ κ ο υ λ ε ὕ ω* κατὰ τὰ *ψ α χ ο υ λ ε ὕ ω*, καὶ ὁ τύπ. *γ κ ο υ ζ γ κ ο υ τ ε ὕ ω* κατὰ τὰ *ἀ ν α κ α τ ε ὕ ω, κ ο υ ρ-κ ο υ τ ε ὕ ω.*

Ἐρευνῶ μετὰ προσοχῆς διὰ νὰ ἀνακαλύψω τι, λεπτολογῶ ἐνθ' ἂν.: *Εἶχαν κί μιὰ γκαζόλαμπα ποὺ γκιζιροῦσαν κί γκουζγκούνιβαν Μακεδ. (Λιτόχ.) Εἶνι κί κάτ' δασκάλ' π' τὰ γκουζγκουνεύ'νι Μακεδ. (Καταφύγ.) Ἀχίρισι νὰ γκουζγκουνεύη τὰ παρακέλλια κί τὰ σιντούκια (ἀχίρισι = ἄρχισε, παρακέλλια = δευτερεύουσαι ἀποθήκαι) Μακεδ. (Νάουσ.)*

γκουζγκούνης ἐπίθ. ἐνιαχ. γκουζγκούν'ς Θεσσ. (Ἀνατ.) Μακεδ. (Γρεβεν. Καταφύγ.) γκουζγκούν'ς Μακεδ. (Λιτόχ.) Θηλ. γκουζγκούνα ἐνιαχ. γκουζγκούνω ἐνιαχ. Οὐδ. γκουζγκούνικο ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u z g u n* καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Τουρκ. *g ö z c ü* = ὁ παρατηρῶν ἐνδελεχῶς, κατὰσκοπος, φρουρός.

Ὁ ἐρευνῶν κρυφίως καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐνθ' ἂν.: *Ξέρ'ς τί γκουζγκούν'ς εἶνι;* *Ὅλα τὰ ξέρ'* Μακεδ. (Καταφύγ.)

β) Μεταφ., ὁ μετ' ἐπιδημίων χολέρας ἐπιζήσας Θεσσ. ('Ανατ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκουσγκούνης Ἀθῆν. Θεσσ. (Λάρ.) Μακεδ. (Κοζ.) Σπέτσ. Στερελλ. (Λαμ.) Γουσγκούνης Ἀθῆν. Ἡπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στερελλ. (Μαρκόπ.)

γκουζγκούνισμα τό, ἐνιαχ. γκουζγκούν'σμα Μακεδ. (Βόιον).

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ο υ ζ γ κ ο υ ν η ς, τὸ ὅπ. βλ.

Ἐπιμελής ἔρευνα, ψάξιμο.

γκούζι τό ἐνιαχ. γούζι Πελοπ. (Κάμπος Λακων. Μάν.) γούζι Πελοπ. (Ξεχώρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ σχοινίον μετ' ὁποῖον δένουν τὰ δεμάτια μετ' ὅσων στάχυα ἐνθ' ἄν.: *Φέρτε κανέτα γούζι νὰ κουβαλήσουμε τίς λουπινοκαλαμιές Ξεχώρ.*

γκοῦι μόρ. Αἴγιν. Πελοπ. (Βασαρ.) κοῦι Θράκ. (Αὐδήμ.) Κύπρ. Μύκ. Νάξ. Πελοπ. (Μάν. κ.ά.) Στερελλ. (Παρνασσ.) γκοῦι ἄγν. τόπ.

Λέξις πεποιημένη. Πβ. τὸ ἀρχ. κ ο ῖ.

1) Ἐπὶ τοῦ γρυλλισμοῦ τῶν χοίρων ἐνθ' ἄν.: *Εἴχαμε γενική σφαγή τῶν χοίρων θρήνος καὶ πανηγύρι μετ' ὅσων γκοῦι τῶν γουρουνιῶν Πελοπ. (Βασαρ.)* *Θὰ σὲ κάμω κοῦι-κοῦι (= θὰ σὲ σφάξω ὡς χοῖρον) εἰς τὴν παιδικὴν γλῶσσαν Κύπρ.* || Παροιμ. *Τοῦ γουρουνιοῦ καὶ τὴ μύτη καὶ τ' ἀφτιά νὰ τοῦ κόψης, γκοῦι θὰ κάνη* (ἐπὶ ἀνθρώπου πείσμονος) Αἴγιν. || Αἴνιγμ.

*Εἶνι ἓνα πραγματάκι, | πουρπατεῖ 'ς τοῦ χουραφάκι
κὶ φουνάζει κοῦι-κοῦι | κὶ κανεῖς δὲν τοῦ ἀκούει*
(ὁ χοῖρος) Θράκ. (Αὐδήμ.) 2) Ἐπίκλησις χοίρου Κύπρ.: *Κοῦι-κοῦι.*

γκοῦι τό ἐνιαχ. κοῦιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μορ. γ κ ο ῦ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ ο ῦ ι.

Ὁ χοῖρος εἰς τὴν παιδικὴν γλῶσσαν. Συνών. γ ο ῦ τ ς.

γκουιάτα ἡ Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *g u a j e* = φλοιός, δέρμα.

1) Ἀσθένεια καὶ πληγὴ τῶν δακτύλων Μακεδ. (Κοζ.): *"Ε-σπασι τοῦ χέρ' σ' πὸν μάζουνιν ἀπ' δ' γκουιάτα;* 2) Παρω-
νοχία Ἡπ. Συνών. *μεθύστρα, νταλάκι, ὁ λογυ-
ρίστρα, παρὰ νυχίδα, τριγυρίστρα.*

γκοῦιζα ἡ Πελοπ. (Μαντίν.) γκοῦιζα Πελοπ. (Μάναρ.)

Ἐκ τοῦ μορ. γ κ ο ῦ ι.

1) Ἡ παιδιὰ *γ ο υ ρ ο υ ν ῖ τ σ α* B2β, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπ. (Μάναρ.) 2) Ἡ παιδιὰ *γ ο υ ρ ο υ ν ῖ τ σ α* B2 Πελοπ. (Μάναρ. Μαντίν.)

γκοῦίζω ἐνιαχ. γοῦίζω Ἀνδρ. (Κόρθ.) γοῦιζ-ζω Κῶς (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ μορ. γ κ ο ῦ ι.

1) Ἐπὶ χοίρου γρυλλίζω Ἀνδρ. (Κόρθ.) 2) Ἐπὶ παιδίου, ψελλίζω τοὺς πρώτους φθόγγους Κῶς (Καρδάμ.)

γκοῦισμα τό ἐνιαχ. γοῦισμα Κῶς (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ κ ο υ ῖ ζ ω.

Τὸ πρῶτον ψέλλισμα μωροῦ ἐνθ' ἄν.: *"Αοῖσεν δὰ γοῦι-
σματα τὸ μωρό σ-σας.*

γκουλές ὁ Μακεδ. (Δρυμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *g ü l l e* = σφαῖρα βλήμα πυροβόλου.

1) Βλήμα πυροβόλου. 2) Στρογγυλὴ πέτρα μετ' ὅσων τὰ παιδιὰ ἐπαιζαν βόλους.

γκούλια ἡ, Μακεδ. (Δοξᾶτ.)

Πιθανὸν ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ὀ λ ῖ ο ς = γυμνός.

Γ α λ λ ο π ο ῦ λ λ α, τὸ ὅπ. βλ.

γκουμαράτα ἡ Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Ὀξύν. Σταγιάδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u m a r a d a* = σωρός λίθων εἰς νεόσπαρτον ἀγρόν.

Σωρός λίθων σχηματιζόμενος ἐκ τῶν ἐξαγομένων κατὰ τὴν καλλιέργειαν ἀγρῶν καί, γενικώτερον, πᾶς σωρός λίθων ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀ ρ μ α κ ᾶ ς 1, β ο λ ε ὅ ς 1.*

γκούμας ὁ Ἴων. (Ἀλάτσατ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *g u m* = ἄνθρωπος ἰδιόρρυθμος παρά-
ξενος χονδροειδής

1) Ἀνθρωπος παχὺς Ἴων. (Ἀλάτσατ.) Μακεδ. 2) Ἀν-
θρωπος χονδροειδής ἄξεστος ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ὁ τοῦ Γκούμα Ζάκ. Μαθράκ. Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Πελοπ. (Κρήν.) Ὁ τ' Γκού-
μα τοῦ Π'γάδ' Μακεδ. (Βόιον) Ὁ τοῦ Α'θαρ' τ' Γκούμα Ἡπ. (Δωδών.) Τ' Γκούμα Ράχ' Θεσσ. (Συκαμν.) Ὁ τὸ
Γκούμα Ἡπ., Γκούμας δ' ἐπίσης καὶ ὡς ἐπών. πολλαχ. καὶ
ὡς παρωνύμ. Εὐβ. (Στεν.) Μήλ. Πελοπ. (Γαργαλ. Ξηροκ.)
Στερελλ. (Καρ.)

γκοῦπ-γκοῦπ μόρ. σύνθηθ. γκούπου-γκούπου Στερελλ. (Ἀκαρναν.) κ.ά. γκόπου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γκόπ Λεξ. Μπριγκ.

Λέξις πεποιημένη.

Ἐπὶ τοῦ ἤχου τοῦ παραγομένου ἐπὶ κτυπωμένου ἀντικει-
μένου ἐνθ' ἄν.: *Ἀκούει γκούπου-γκούπου σὰν γυναῖκες ποὺ
ἐπλεναν Στερελλ. (Ἀκαρναν.) Πβ. γ κ ᾶ π-γ κ ο ῦ π.*

γκούπιζα ἡ, ἐνιαχ. γκούπ'ζα Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.)
κούπ'ζα Στερελλ. (Δεσφ.) γκούμπ'ζα Μακεδ. (Γήλοφ. Δα-
σοχώρ. Δεσκάτ. Τρικοκκ. κ.ά.) γούβ'ζα Α. Ρουμελ. (Κα-
Θεσσ. (Καβακλ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) *gou b' sa* Θεσσ. (Καλα-
μπάκ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *g u b e z i* = κοιλότης κορμοῦ δέν-
δρου, κοῦφάλα.

1) Ξύλινον βαθύ ποιμενικὸν πινάκιον Α. Ρουμελ. (Κα-
βακλ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δαμασκ.)
Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τρικοκκ. κ.ά.): *Ἡ γκούμπ'ζα γένιτι
ἀπὸ δέντρον, φτιλιά, σφιντάν' κὶ καρεὰ κὶ ἄλλα ξύλα Δα-
σοχώρ.* 2) Τὸ ἐνιαχὸν ὅστουν Στερελλ. (Δεσφ.) Συνών.
κ ο ῦ τ ι κ α ς.

γκουμπιζοσκέπαρνο τό, ἐνιαχ. γκουμπ'ζοσκέπαρνο
Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ο ῦ μ π ι ζ α καὶ σ κ ε π ᾶ ρ ν ι.

